On account of רב אסי הסר ממך עקשות פה – רב אסי הסר ממך עקשות פה who said, 'remove from you, distortions of the mouth'

OVERVIEW

אביי interpreted עדים according to עולא. When two עדים contradict each other concerning the death of the husband, the woman should not remarry; however if she remarried she may remain married. The latter is on account of עולא that the כשנים is believed כשנים. However initially she should not remarry, on account of רב אסי; to remove any gossip or slander. The issue here is whether this restriction (of not marrying initially) based on רב אסי, is agreed upon by all, or is it just the opinion of Γ 'יוחנן).

תוספות anticipates a question and answers it; the statement ascribed to הסר , namely הסר , namely , ממך עקשות פה ולזות שפתים הרחק ממך , is actually –

פסוק הוא אלא דרב אסי רגיל להביאו¹-A פסוק (so why is it said in the name of רב אסי; however since רב אסי was accustomed to cite it often, therefore it is credited to him.

מוספות asks:

ואם תאמר והא דתנן בהאשה שלום (יבמות דף קיז,ב ושם)–

And if you will say; and that which we learnt in a פרק האשה in פרק האשה, if -

עד אחד אומר מת וניסת ובא עד אחד ואמר לא מת לא תצא - עד אחד אומר מת וניסת ובא עד אחד ואמר לא מת לא תצא One עד claims, 'your husband died' and the widow remarried, and subsequently another ע"א came and claimed he did not die; the rule is she is not required to leave her second husband. This concludes the citation of the משנה.

ריך בגמרא טעמא דניסת הא לא ניסת לא תנשא והאמר עולא כל מקום כולי
And the גמרא there asks; the reason she is not required to leave is because she remarried already before the עד האוסר came, however if she did not remarry yet, and the עד האוסר she will not be permitted to remarry; how can this be for עולא ruled that wherever, etc., an איי is believed הרי כאן אוד במקום שנים, so why can she not remarry?! This concludes the quote from the גמרא concludes his question:

-ומאי פריך והא עולא 2 לא קאמר אלא בדיעבד

.

 $^{^{1}}$ See פרקי משנה פ"ד אבות פרקי, and in the פירוש הרע"ב.

² It would seem more appropriate to insert עולא, for עולא, for עולא, for עולא did not state specifically any

And what is the גמרא asking; for עולא did not rule that an ע"א is believed only בדיעבד when she remarried -

אבל לכתחלה מודה דלא תנשא משום דרב אסי - However, עולא admits that initially she should not remarry on account of משנה, which would make עולא in agreement with that משנה.

מוספות answers:

ואומר רבינו יצחק דהתם דייק טעמא דניסת -

And the משנה says, that there the גמרא infers from the משנה that the reason of א האוסר is because she already remarried before the עד האוסר came -

- הא אם לא נשאת לא תנשא ואם נשאת תצא

However, if she did not remarry before the עד האוסר came, she is not permitted to remarry, and if she remarries she should leave -

דהכי משמע מתניתין דוקא נשאת ואחר כך בא העד לא תצא -For this is the implication of the משנה; only if she remarried and afterward the עד האוסר came, she is not required to leave -

הא בא העד קודם שנשאת ואחר כך ניסת תצא משום הכי פריך מדעולא However if the עד האוסר came before she remarried and she remarried afterward, the rule would be תצא (even בדיעבד), that is why the גמרא challenges this ruling from עולא, who maintains that עד is certainly believed כשנים and she may remain married.⁴

תוספות continues to ask:

ראם תאמר והיכי משני התם דהכי קאמר עד אחד אומר מת והתירוה לינשא - And if you will say; and how then does the גמרא answer there (on the abovementioned question) that this is what the משנה means: 'one עד said 'he died' and בי"ד permitted her to remarry (but she did not remarry yet) -

ובא אחר ואמר לא מת לא תצא מהתירה הראשון⁵ משמע ותנשא לכתחלה -

difference between בדיעבד and בדיעבד, it is only ר' יוחנן (according to אביי) who makes this differentiation.

³ It is possible that תוספות initially stated that פסוק is a הסר ממך וו order to bolster his question. If it is merely a statement of משנה (who was an אמור), it is not that likely that the משנה would have to subscribe to this view, that she should be אסור לכתחלה. However if it is a פסוק, then it is (more) likely that the משנה would rule in a similar fashion.

⁴ The question (on עד האוסר) is not, why she should not initially remarry (if the עד האוסר came before marriage), but rather why if she remarried (even after the עד האוסר) she cannot remain married. We will interpret the question הא לא נשאת לא תנשא ואם נשאת תצא to mean הא לא נשאת לא תנשא ואם.

⁵ א תצא does not (merely) mean she does not leave her husband (if she remarried before the עד האוסר came) but rather, she does not lose her היתר, (even) if the עד האוסר came before she remarried.

And another עד came and claimed he did not die; the rule is she does not leave behind her initial permissibility (this concludes the answer of the continues that), this indicates that she may initially remarry!⁷ This contradicts what the מרא maintains here that even when an נאמן is נאמן, she cannot marry לכתחלה (if there is an עד האוסר, on account of עד האוסר.

מוספות answers:

ויש לומר דודאי לכתחלה לא תנשא –

And one may say, that certainly she may not remarry לכתחלה (on account of כרב אסי) -

ולא תצא מהתירה הראשון לענין דאם נישאת לא תצא

And the meaning of לא תצא מהתירא is referring to a case, where she did remarry (after the עד האוסר came), then בדיעבד she is not required to leave.

SUMMARY

The יבמות in יבמות may follow the opinion of רב אסי that when there is an עד that when there is an רב אסי (even if he came after the עד המתיר), she should not marry לכתחלה. However בדיעבד (even if she remarried באיסור), she may remain married ([only] if the עד האוסר after the עד המתיר).

THINKING IT OVER

In a case where we rule עד מת עד against an עד against an עד and she remarried, the rule is לא תצא מהתירה הראשון אשון and she may remain married; just as she would be allowed to remain married when she married בהיתר However when she remarried בהיתר (when there was only the בהיתר), the reason for this היתר עד האוסר של המנוכבא אשה דייקא ומנוסבא that even if the עד האוסר she remarried, nevertheless אשה דייקא ומנוסבא לא תצא באיסור לא תצא באיסור, there is seemingly no הזקה הזקה (באיסור באיסור להיקא ומנוסבא), then how can we allow her to remain married without this הזקה?!8

.

התיכות assumes that the גמרא is answering that since ניסת means התירוה, then we cannot be מדייק that if התירוה אהוכר מדייק after the עד האוסר came she should be ניסת ניסת means ניסת, and concerning this התירוה לינשא states משנה אלא תצא meaning that even if the עד האוסר came before she remarried, לא תצא לא תצא האוסר.

⁷ When the עד המתיר came (alone), התירוה לינשא was התירוה, which means they gave her permission to remarry; it follows that the ג'א תצא מהתירא הראשון, means the same, that she is still permitted to remarry.

⁸ See אילת השחר.